

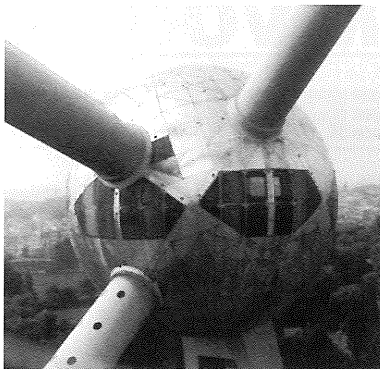
DE WEERSLAG VAN DE EG OP BRUSSEL

De directe en indirecte invloeden van de aanwezigheid van de Europese Gemeenschap op Brussel zijn zo talrijk en verscheiden, dat het onmogelijk is alle facetten te behandelen. Velen zullen echter niet vermoeden, dat er naast de voordelen die uit deze situatie voortvloeien ook talrijke nadelen ontstaan.

Ontegenzeggelijk draagt de opbloei van bepaalde economische sectoren, vooral de dienstensector, bij tot de werkgelegenheid. Banken, verzekeringen, bedrijven uit de reissector, en alle hieraan verbonden nevenbedrijven hebben Brussel tot hoofdstad van Europa gemaakt, lang voordat dit ook op politiek vlak ter sprake kwam en we van een feitelijke toestand mochten spreken. Nu is Brussel de derde stad ter wereld als het om congressen gaat en de stad bezit een niet te versmaden, uitgebreid en druk bezocht tentoonstellingspark.

Dat Brussel in de geindustrialiseerde landen een wereldbekende stad is, wordt doorgaans beschouwd als een hele eer, zowel voor de inwoners als voor de autoriteiten. Toch is het, bij nader inzicht, geen idyllische situatie. De nationale politiek heeft niet kunnen anticiperen op deze evolutie en de negentien autonome gemeenten van het gewest Brussel beschikken over onvoldoende macht en middelen, om snel een passende strategie uit te stippelen. De gewestvorming, de taalkunde en de territoriale versnippering van de politieke macht en financiële middelen, belemmeren in bepaalde domeinen een coherent beleid.

Dit heeft tot gevolg dat de werkelijke machthebbers soms gezocht moeten worden onder de bouwpromotoren en hun geldschietters. Het stadsbeeld ligt er niet om. De grondspeculatie, ontstaan sinds de streefdatum Europa '93 bekend werd gemaakt, richt ravages aan en leidde tot een meer dan verdrievoudiging van de vastgoed- en huurprijzen. Heel wat groepen uit de lokale bevolking en de sinds lang

gevestigde handelaars komen hierdoor in de verdrinking, met als gevolg dat zij de stad ontvluchten of hun handel stopzetten. Talloze menselijke drama's, die in vele sectoren nog slechts het topje van de ijsberg vormen, zijn ons bekend. Zelfs inwoners die eigenaar zijn van hun woning, en bijgevolg niet direct onder de speculatie lijden, zoeken betere oorden op. De directe en indirecte belastingen liggen in het Brusselse gewest hoger dan elders, zonder dat dit onmiddellijk gecompenseerd wordt door een betere kwaliteit van de levensomstandigheden. Inzake veiligheid, reinheid, lawaaihinder, openbaar vervoer, sociale contacten etcetera, is de Brusselse bevolking evenmin gepriviligeerd. Er wordt uiteraard zeer hard aan gesleuteld, maar toestanden die historisch zijn ontstaan of plots scheefgroeien kunnen nu eenmaal niet in korte tijd worden rechtgezet.

Degenen die er financieel voor moeten bijdragen, de gemeenschappen, het Brusselse gewest, de gemeenten en dus indirect de inwoners, hebben hiervoor te weinig middelen, en van nationale solidariteit valt weinig te bespeuren. De middelen van deze instellingen kunnen niet worden verbeterd zonder de belastingdruk te verhogen, en zo de stadsvlucht te verergeren. Nu reeds zijn er talrijke wijken die na sluitingstijd van de kantoren haast onbewoond zijn. De weinigen die er toch nog wonen voelen zich er niet langer

thuis, leven met gevoelens van onveiligheid en trachten op hun beurt te verhuizen.

Voor de gemeenten betekent dit een ernstige verarming: minder inwoners, minder kiezers, minder inkomsten. Anderzijds dalen de vaste en variabele kosten niet: het onderhoud en de verbetering van het stedelijk patrimonium, de wegen, de verlichting, plantsoenen etcetera, kosten alsmear meer. Openbare gebouwen als ministeries, scholen, ambassades en (inter-)nationale instellingen nemen steeds meer plaats in en zijn vrijgesteld van belastingen, maar maken wel mede gebruik van de gemeentelijke diensten.

Het personeel van de internationale instellingen is krachtens bepaalde verdragen niet ingeschreven in de bevolkingsregisters en betaalt evenmin een aantal belastingen, waaraan de lokale bevolking wel is onderworpen. De permanente en officiële bewaking van de ambassades en een aantal instellingen, alsook de ordehandhaving in de stad bij betogingen, vallen te beurt aan de stedelijke politie en kosten veel geld. Bij gebrek aan middelen worden er te veel bezuinigingen opgelegd en zijn we genoopt bepaalde prioriteiten te leggen. Zoals in alle grote steden moet daarbij een nauwelijks te volgen evolutie van het vandalisme en de straatcriminaliteit worden gevoegd.

Ook de Europese rol die aan Brussel wordt toebedeeld is een zware last, die toegevoegd wordt aan de reeds eerder bestaande taken die onze stad te vervullen heeft.

Toch wil ik besluiten met een optimistische noot. Waar een wil is, is een weg en allen die bij het bestuur van het gewest Brussel-Hoofdstad betrokken zijn, om het even welk echelon, zijn het hiermee eens. Samen doen we een uiterste inspanning en bouwen we aan een nieuw en beter Brussel, waar iedereen zich kan thuisvoelen.

HERVÉ BROUHOON
burgemeester van Brussel

THEMANUMMER VASTGOEDMARKETING

In het novembernummer van AGORA wordt aandacht besteed aan de verschillende aspecten van het marketing-proces in relatie tot de gebouwde omgeving. Daarbij zal de nadruk liggen op de woningbouw. Aan bod komen onder andere het belang van marketing-onderzoek; aspecten van informatie, promotie en reclame; de gemeentelijke woningdistributie; de (veranderende) rol van de makelaar; het 'huis-aan-huisblad' op de woningmarkt en architectuur als marketing-instrument.

U kunt in dit nummer adverteren. Voor informatie: Bureau STRABO, telefoon 020 - 626 08 17. Vraagt u naar Max Popma.